

ทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ
กองบัญชาการตำรวจนครบาล 1
ที่มีต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์
กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของ
ผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร
Opinions of Metropolitan Police Officers
Regional 1 to the Factors Relating
to Female Sexual Crime in Bangkok

ชญญาพัชญ์ ตรังคินีนาถนิธินา*และ อาภาศิริ สุวรรณานนท์**

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบัญชาการตำรวจนครบาล 1 ที่มีต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจในท้องที่ บก.น.1 จำนวน 327 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น

* ร้อยเอกหญิง ชญญาพัชญ์ ตรังคินีนาถนิธินา นักศึกษาระดับปริญญาเอกมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

** ดร.อาภาศิริ สุวรรณานนท์ กรรมการโครงการปรัชญาดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

เท่ากับ .96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที่ใช้ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ

ผลการวิจัย พบว่า

1. เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 57.8 มีอายุ 31-35 ปี ร้อยละ 27.83 ระดับการศึกษาสูงสุดปริญญาตรี ร้อยละ 68.81 สถานภาพสมรส ร้อยละ 45.87 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 ถึง 20,000 บาท ร้อยละ 48.62 ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบันเป็นสารวัตร ร้อยละ 32.72 ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ 6 ถึง 10 ปี ร้อยละ 38.84

2. ปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิง ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดด้านสังคม เป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมาด้านค่านิยมวัฒนธรรม และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ด้านสิ่งแวดล้อม ตามลำดับ

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิง ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีทัศนคติต่อบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีอายุ ระดับการศึกษา สูงสุดรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน และระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ต่างกันมีทัศนคติต่อบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานครในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

Abstract

The research aimed to study and compare the opinion on the factors relating to female sexual crime in Bangkok classified by Metropolitan Police Officers Regional 1's background. It was a survey research from the sample group of 327 persons. The instrument used for data collection was a questionnaire with the reliability of 0.96. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test, One-way ANOVA, and Scheffe' matched pair comparison.

The research found that:

1. Most of the sampling group were male at 57.8 percent aging between 31-35 years old at 27.83 percent, the bachelor degree of highest educational level at 68.81 percent, the married status at 45.87 percent, the average monthly income between 10,001 to 20,000 baht at 48.62 percent, the current position mostly were captain at 32.72 percent and the period of operation were mostly 6 to 10 years at 38.84 percent.

2. The Opinion of Metropolitan Police Officers Regional 1 to the factors relating to female sexual crime in Bangkok as a whole was at the much level. Considering each aspect, it was found that the first priority was the aspect of society, after that the aspect of value and culture and the aspect of environment respectively.

3. The hypothesis testing found that the metropolitan police officers Regional 1 who had different gender had the opinion to the factors relating to female sexual crime in Bangkok in the overview differently at statistical significance of .001. The metropolitan police officers Regional 1 who had different marriage status had the opinion

to the factors relating to female sexual crime in Bangkok in the overview differently at statistical significance of .05. But the metropolitan police officers Regional 1 who had different age, the highest educational level, the average monthly income. the current position and the period of operation had the opinion on the factors relating to female sexual crime in Bangkok in overview indifferently.

บทนำ

ปัจจุบันภัยคุกคามทางเพศเป็นภัยที่ร้ายแรงในสังคม ดังจะเห็นได้จากข่าวที่ลงตามหน้าหนังสือพิมพ์ที่ล้นแล้วแต่มีข่าวการล่วงละเมิดทางเพศในเด็กและสตรีไม่เว้นแต่ละวัน ไม่ว่าจะเป็นการล่วงละเมิดทางเพศในเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี ซึ่งทุกวันนี้เด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศโดยส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 1-17 ปี และในส่วนของสตรีจะมีการใช้ความรุนแรงทั้งก่อนระหว่าง และหลังจากถูกล่วงละเมิดทางเพศ บางรายถูกทำร้ายร่างกายจนเสียชีวิต การล่วงละเมิดทางเพศนั้น นอกจากจะกระทำต่อผู้หญิงแล้ว ยังกระทำต่อเด็ก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งความเสียหายที่เกิดขึ้นกับเด็กทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ และสังคม อาจมากกว่าในผู้ใหญ่ จึงเป็นปัญหาที่ชุมชน และสังคมต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไข เพราะเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศอาจจะกลายเป็นผู้กระทำหรือเหยื่อได้ ถ้าเป็นเด็กผู้ชายก็จะเป็นผู้กระทำ ในขณะที่เด็กผู้หญิงมีแนวโน้มที่จะทำตัวให้ตกเป็นเหยื่อ ข้ำเติมตัวเองทางเพศ หรือล่าสอนทางเพศ ซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาต่อเนื่องไม่มีที่สิ้นสุด ซึ่งสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมทางเพศที่เกิดขึ้นในทุกวันนี้ ประกอบด้วยหลายปัจจัยไม่ว่าจะเป็น ด้านสิ่งแวดล้อม โครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรม เป็นต้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาอาชญากรรมโดยตรง ได้แก่ ผู้ก่ออาชญากรรม ผู้เสียหาย เจ้าหน้าที่ตำรวจ และสภาพแวดล้อม ซึ่งได้รับผลกระทบจากการเกิดอาชญากรรม ได้แก่ ผู้ก่ออาชญากรรม เป็นผู้กระทำผิด เป็นผู้สร้างความเสียหายให้กับผู้อื่น ไม่ว่าจะในด้านชีวิต ร่างกาย

ทรัพย์สิน หรือด้านจิตใจผู้เสียหาย ซึ่งผู้ตกเป็นเหยื่อทางอาชญากรรม หรือเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากผู้ก่ออาชญากรรมโดยตรง ทั้งนี้ผู้เสียหายอาจจะเป็นประชาชนหรือรัฐก็ได้ และเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีหน้าที่เกี่ยวข้องข้องในการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม มีหน้าที่ในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมให้หมดไปจากสังคม ตลอดจนสภาพแวดล้อม จำเป็นต้องเอื้ออำนวยและเหมาะสมต่อการก่อให้เกิดอาชญากรรมด้วย เนื่องจากบางสภาพแวดล้อมก็ไม่สามารถก่ออาชญากรรมได้ เช่น การข่มขืนกระทำชำเราหญิงกลางถนน เป็นต้น

“ผู้หญิง” นับเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศ การข่มขืนในสังคมไทย จากข้อมูลของศูนย์เฝ้าระวังและเตือนภัยทางสังคม (Social Surveillaance and Warning Center) พบว่า กลุ่มเด็กหญิงแรกรุ่นที่มีอายุระหว่าง 11-15 ปี เป็นนักเรียน นักศึกษา โดยมักจะถูกข่มขืนที่บ้านเพื่อนหรือบ้านคนรู้จัก โดยอยู่ในช่วงเวลา 22.00-02.00 น. ซึ่งผู้กระทำผิดทางเพศมักให้ความสนใจต่อเด็กผู้หญิงที่มีรูปร่างหน้าตาดี แต่งกายล่อแหลมและไม่ระมัดระวังตัว ตามลำดับ รวมทั้งจากงานวิจัยของศูนย์เฝ้าระวังและเตือนภัยทางสังคม (www.socialwarning-m-society.go.th) ยังพบสาเหตุที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิง มีดังต่อไปนี้

ด้านสังคม: พบว่าผู้กระทำผิดทางเพศส่วนใหญ่เป็นหนุ่มโสด มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ แต่มีงานทำเป็นกิจจะลักษณะ ระดับการศึกษาต่ำ ขาดความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ขาดความผูกพันกับบทบาทหน้าที่ทางสังคมของตน โดยเฉพาะในฐานะบิดา ลุง/น้า ที่มีต่อบุตร/หลานสาว ในฐานะ “ผู้ชาย” และ “ผู้ใหญ่” ของสังคม

ด้านวัฒนธรรม ได้รับวัฒนธรรมรองและค่านิยมทางสังคมแบบชายเป็นใหญ่มาเป็นแบบแผนปฏิบัติ มีและใช้อำนาจที่อยู่เบื้องหลังบทบาทความเป็นชาย กระทำต่อผู้หญิงอย่างไม่เท่าเทียมกัน และปฏิบัติต่อหญิงราวกับทรัพย์สินที่ซื้อขาย แลกเปลี่ยน และแบ่งปันแก่เพื่อนชายด้วยกัน

ด้านพฤติกรรม พบว่า กระบวนการขัดเกลาสู่ความเป็น “ตัวตน” ของผู้กระทำผิดทางเพศเหล่านี้มีความบกพร่อง ไม่สามารถควบคุมความต้องการและยับยั้งชั่งใจได้ มีการแสดงพฤติกรรมล่าสอน ด้วยการเกี่ยวข้อสัมพันธ์กับผู้หญิงหลายคน และบ้างก็กระทำผิดผ่าน “สุราและยาเสพติด” ที่แปรสภาพสารเคมีภายในร่างกายไปจากปกติ

ด้านจิตใจ ผู้กระทำผิดทางเพศมีความต้องการได้รับการตอบสนองแรงขับทางเพศสูง ขณะที่มีความรู้สึกยับยั้งชั่งใจต่อความผิด บาปที่ที่กระทำในระดับต่ำ และ “ขาดมูทิตาจิต” (Victim Identification) ต่อเหยื่ออาชญากรรม

จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย¹ ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงไทย (Factors Risking to be Sex Crime Victims of Thai Female) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า ผู้กระทำผิดทางเพศส่วนใหญ่เป็นหนุ่มโสด มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ แต่มีงานทำเป็นกิจจะลักษณะ ระดับการศึกษาต่ำ ขาดความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ขาดความผูกพันกับบทบาทหน้าที่ทางสังคมของตน โดยเฉพาะในฐานะบิดา ลูก/น้ำ ที่มีต่อบุตร/หลานสาว ในฐานะ “ผู้ชาย” และ “ผู้ใหญ่” ของสังคม อีกทั้งการได้รับวัฒนธรรมรองและค่านิยมทางสังคมแบบชายเป็นใหญ่มาเป็นแบบแผนปฏิบัติ และใช้อำนาจที่อยู่เบื้องหลังบทบาทความเป็นชาย กระทำต่อผู้หญิงอย่างไม่เท่าเทียมกัน และปฏิบัติต่อหญิงราวกับทรัพย์สินที่ซื้อขาย แลกเปลี่ยน และแบ่งปันแก่เพื่อนชายด้วยกัน ทำให้กระบวนการขัดเกลาสู่ความเป็น “ตัวตน” ของผู้กระทำผิดทางเพศเหล่านี้มีความบกพร่อง ไม่สามารถควบคุมความต้องการและยับยั้งชั่งใจได้ มีการแสดงพฤติกรรมล่าสอน ด้วยการเกี่ยวข้อสัมพันธ์กับผู้หญิงหลายคน และบ้างก็กระทำผิดผ่าน “สุราและยาเสพติด” ที่แปรสภาพสารเคมีภายในร่างกายไปจากปกติ รวมถึงการที่ผู้กระทำผิดทางเพศมีความต้องการได้รับการตอบสนองแรงขับทางเพศสูง ขณะที่มีความรู้สึกยับยั้งชั่งใจต่อความผิด และบาปที่กระทำ

¹ จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. ปัจจัยที่มีความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงไทย: รายงานผลการวิจัย. 2544.

ในระดับต่ำ และ “ขาดมูทิตาจิต” (Victim Identification) ต่อเหยื่ออาชญากรรม กล่าวโดยสรุปได้ว่า “ผู้หญิง” นับเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศข่มขืนในสังคมไทย จากข้อมูลของศูนย์เฝ้าระวังและเตือนภัยทางสังคม (Social Surveillance and Warning Center) พบว่า กลุ่มเด็กหญิงแรกรุ่นที่มีอายุระหว่าง 11-15 ปี เป็นนักเรียน นักศึกษา โดยมักจะถูกข่มขืนที่บ้านเพื่อนหรือบ้านคนรู้จัก โดยอยู่ในช่วงเวลา 22.00-02.00 น. ซึ่งผู้กระทำผิดทางเพศมักให้ความสนใจต่อเด็กผู้หญิงที่มีรูปร่างหน้าตาดี (หุ่นดี-ขาวอวบ-สาวสวย-หน้าอกใหญ่) แต่งกายล่อแหลม (นุ่งสั้น-รัดรูป-เสื้อ/ชุดบาง-สายเดี่ยว/เกะอก) และไม่ระมัดระวังตัว (ยอมติดตามไปด้วยไปด้วย-ใกล้ชิดสนิทสนม-เหยื่อมีอาการมึนเมา-ผ่านในที่เปลี่ยวตามลำพัง) ตามลำดับ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นมูลเหตุให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการตำรวจนครบาล 1 ที่มีต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร ข้อมูลที่ได้รับจากการวิจัยจะนำมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงที่เหมาะสม และนำมาเป็นข้อเสนอแนะแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการตำรวจนครบาลที่ 1 ที่มีต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการตำรวจนครบาลที่ 1 ที่มีต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

วิธีการวิจัย

เมื่อตรวจสอบแบบสอบถาม พบว่าได้ข้อมูลที่ครบถ้วนสมบูรณ์แล้วนำไปวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และตรวจสอบความแตกต่างด้วยค่า t-Test F-test โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป กำหนดน้ำหนักในแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ การวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อคำนวณหาค่าสถิติ ดังนี้ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation), ค่าที่ t-Test และ One-Way ANOVA และเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ้ (Sheffe')

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลภูมิหลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 57.80 มีอายุ 31-35 ปี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 27.83 ระดับการศึกษาสูงสุดปริญญาตรี จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 68.81 สถานภาพสมรสโสด จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 45.87 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 48.62 ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบันรองสารวัตร จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 34.86 ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ 6-10 ปี จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 38.84

ปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิง

ปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดด้านสังคม เป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมาด้านค่านิยมวัฒนธรรม และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากด้านสิ่งแวดล้อม ตามลำดับ

ปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิง ด้านสังคมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดเกี่ยวกับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงเกิดจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคมเมืองที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว เป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมาการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงเกิดจากลักษณะความสัมพันธ์ของบุคคลในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น ต่างคนต่างอยู่ ตัวใครตัวมัน เป็นต้น และการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงเกิดจากสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่แพร่ภาพตัวอย่างที่ไม่ดี เป็นอันดับที่ 2 และ 3 ส่วนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เกี่ยวกับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงเกิดจากปัญหาครอบครัวแตกแยก เป็นอันดับสุดท้าย

ปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิง ด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดเกี่ยวกับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิง มักจะเกิดในที่เปลี่ยว เป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมาการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิง มักจะเกิดในช่วงเวลาพลบค่ำ-กลางคืน และการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิง มักจะเกิดตามตรอกซอกซอย เป็นอันดับที่ 2 และ 3 ส่วนมีความคิดเห็นอยู่ใน ระดับเห็นด้วยน้อยที่สุดเกี่ยวกับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิง มักจะเกิดในบริเวณตลาดนัดหรือตลาดสด เป็นอันดับสุดท้าย

ปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิง ด้านค่านิยมวัฒนธรรมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดเกี่ยวกับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงเกิดจากการแต่งกายที่ไม่มิดชิด เป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมาการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงเกิดจากการขาดการอบรมจริยธรรม และคุณธรรม และการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงเกิดจากความเชื่อในเรื่องเพศหญิงว่าเป็นเพศที่อ่อนแอ เป็นอันดับที่ 2 และ 3 ส่วนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเกี่ยวกับการเกิดอาชญากรรมทาง

เพศของผู้หญิงเกิดจากค่านิยมทางเพศจากต่างประเทศ เช่น วัฒนธรรมทางเพศแบบญี่ปุ่น และตะวันตก เป็นอันดับสุดท้าย

การทดสอบสมมติฐาน

1) สมมติฐานที่ 1 เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติต่อปัจจัยทางสังคมต่อความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีเพศต่างกันมีปัจจัยทางสังคมต่อความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีเพศต่างกันมีปัจจัยทางสังคมต่อความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงในด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านสิ่งแวดล้อม และด้านค่านิยมวัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ แดนไทย ปลั่งดี² เรื่องปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดต่อเด็ก เยาวชน และสตรี: ศึกษาเฉพาะกรณีการค้ามนุษย์ พบว่า เจ้าหน้าที่ที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่แตกต่างกัน

2) สมมติฐานที่ 2 เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีอายุต่างกันมีปัจจัยทางสังคมต่อความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มี

² แดนไทย ปลั่งดี. ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดต่อเด็ก เยาวชน และสตรี: ศึกษาเฉพาะกรณีการค้ามนุษย์. 2549.

อายุต่างกันมีปัจจัยทางสังคมต่อความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงในด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน จะเห็นว่าสาเหตุการประกอบอาชญากรรมโดยทั่วไปมีสาเหตุมาจากปัจจัยต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อการประกอบอาชญากรรม ได้แก่ สภาพทางด้านร่างกายและจิตใจ สภาพทางสังคมและสิ่งแวดล้อมรอบตัว ซึ่งมีอิทธิพลหรือแนวโน้มให้มนุษย์ประกอบอาชญากรรม สอดคล้องกับ โสภาก ชูพิกุลชัย³ ที่กล่าวว่า บรรดาสาเหตุต่างๆ ที่ทำให้บุคคลประกอบอาชญากรรม แม้ปัจจัยทางสังคมและสิ่งแวดล้อมนับว่ามีอิทธิพลต่อมนุษย์มาก เพราะจะค่อยๆ ซึมเข้าปรุงแต่งลักษณะจิตใจ อารมณ์ และทัศนคติ ซึ่งแสดงออกในรูปแบบบุคลิกภาพ ทำให้มีแนวโน้มตามหรือฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของสังคม จนถึงระดับนำไปสู่การประกอบอาชญากรรมได้ง่าย แต่ก็ต้องประกอบกับการมีปัจจัยสนับสนุน คือ โอกาส และสถานการณ์อำนวย

3) สมมติฐานที่ 3 เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกันมีทัศนคติต่อปัจจัยทางสังคมต่อความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกันมีปัจจัยทางสังคมต่อความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงในภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน จะเห็นว่าสาเหตุการประกอบอาชญากรรม โดยทั่วไปมีสาเหตุมาจากปัจจัยต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อการประกอบอาชญากรรม ได้แก่ สภาพทางด้านร่างกายและจิตใจ สภาพทางสังคมและสิ่งแวดล้อมรอบตัว ซึ่งมีอิทธิพลหรือแนวโน้มให้มนุษย์ประกอบอาชญากรรม สอดคล้องกับ โสภาก ชูพิกุลชัย⁴ ที่กล่าวว่า บรรดาสาเหตุต่างๆ ที่ทำให้บุคคลประกอบอาชญากรรม แม้ปัจจัยทางสังคมและสิ่งแวดล้อมนับว่ามีอิทธิพลต่อมนุษย์มาก เพราะจะค่อยๆ ซึมเข้าปรุงแต่ง

³ โสภาก ชูพิกุลชัย. บทบาทของพนักงานสอบสวนหญิงในการสอบสวนคดีข่มขืนกระทำชำเรา: ศึกษาเฉพาะกรณีทัศนคติของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม. 2536. หน้า 130-131.

⁴ น.ด.

ลักษณะจิตใจ อารมณ์ และทัศนคติ ซึ่งแสดงออกในรูปบุคลิกภาพ ทำให้มีแนวโน้มตามหรือฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของสังคม จนถึงระดับนำไปสู่การประกอบอาชญากรรมได้ง่าย แต่ก็ต้องประกอบกับการมีปัจจัยสนับสนุน คือ โอกาสและสถานการณ์อันววย

4) สมมติฐานที่ 4 เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีทัศนคติต่อปัจจัยทางสังคมต่อความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีปัจจัยทางสังคมต่อความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีปัจจัยทางสังคมต่อความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงในด้านค่านิยม วัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรธา เทียนดี⁵ การศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้หญิงของข้าราชการตำรวจเพศชาย ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า พฤติกรรมทางการล่วงละเมิดทางเพศมีระดับแตกต่างกัน คือ การคุกคามทางวาจาจะพบมากกว่าการคุกคามทางกิริยาท่าทาง และการคุกคามโดยสัมผัสร่างกาย ทั้งนี้เนื่องด้วยพฤติกรรมทางวาจาเป็นวิธีการคุกคามที่ไม่รุนแรงมาก ผู้ถูกคุกคามสามารถหลีกเลี่ยงได้ และพบว่า สถานภาพสมรสของตำรวจมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการล่วงละเมิดทางเพศ

5) สมมติฐานที่ 5 เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีทัศนคติต่อปัจจัยทางสังคมต่อความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงแตกต่างกัน

⁵ วรธา เทียนดี. การศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้หญิงของข้าราชการตำรวจเพศชายในเขตจังหวัดสมุทรปราการ. 2547.

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีรายได้เฉลี่ย ต่อเดือนต่างกันมีปัจจัยทางสังคมต่อความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงในภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน จะเห็นว่าสาเหตุ การประกอบอาชญากรรม โดยทั่วไปมีสาเหตุมาจากปัจจัยต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อ การประกอบอาชญากรรม ได้แก่ สภาพทางด้านร่างกายและจิตใจ สภาพทางสังคมและสิ่งแวดล้อมรอบตัว ซึ่งมีอิทธิพลหรือแนวโน้มให้มนุษย์ ประกอบอาชญากรรม สอดคล้องกับ โสภา ชูพิกุลชัย⁶ ที่กล่าวว่า บรรดาสาเหตุ ต่างๆ ที่ทำให้บุคคลประกอบอาชญากรรม แม้ปัจจัยทางสังคมและสิ่งแวดล้อม นับว่ามีอิทธิพลต่อมนุษย์มาก เพราะจะค่อยๆ ซึมเข้าปรุงแต่งลักษณะจิตใจ อารมณ์ และทัศนคติ ซึ่งแสดงออก ในรูปบุคลิกภาพ ทำให้มีแนวโน้มตามหรือ ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของสังคม จนถึงระดับนำไปสู่การประกอบอาชญากรรมได้ง่าย แต่ก็ต้องประกอบกับการมีปัจจัยสนับสนุน คือ โอกาส และสถานการณ์อันฉวย

6) สมมติฐานที่ 6 เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบันต่างกัน มีทัศนคติต่อปัจจัยทางสังคมต่อความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศ ของผู้หญิงแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีตำแหน่ง หน้าที่ปัจจุบันต่างกันมีปัจจัยทางสังคมต่อความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรม ทางเพศของผู้หญิงในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบันต่างกันมีปัจจัยทางสังคมต่อความ สัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงในด้านค่านิยมวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน จะเห็นว่าสาเหตุการประกอบอาชญากรรม โดยทั่วไปมีสาเหตุมาจากปัจจัย ต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อ การประกอบอาชญากรรม ได้แก่ สภาพทางด้านร่างกาย และจิตใจ สภาพทางสังคมและสิ่งแวดล้อมรอบตัว ซึ่งมีอิทธิพลหรือแนวโน้มให้ มนุษย์ประกอบอาชญากรรม สอดคล้องกับ โสภา ชูพิกุลชัย⁷ ที่กล่าวว่า บรรดา

⁶ โสภา ชูพิกุลชัย. ล.ด.

⁷ โสภา ชูพิกุลชัย. ล.ด.

สาเหตุต่างๆ ที่ทำให้บุคคลประกอบอาชญากรรม แม้ปัจจัยทางสังคมและสิ่งแวดล้อมนับว่ามีอิทธิพลต่อมนุษย์มาก เพราะจะค่อยๆ ซึมเข้าปปรุงแต่งลักษณะจิตใจ อารมณ์ และทัศนคติ ซึ่งแสดงออกในรูปบุคลิกภาพ ทำให้มีแนวโน้มตามหรือฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของสังคม จนถึงระดับนำไปสู่การประกอบอาชญากรรมได้ง่าย แต่ก็ต้องประกอบกับการมีปัจจัยสนับสนุน คือ โอกาสและสถานการณ์อำนวย

7) สมมติฐานที่ 7 เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ต่างกันมีทัศนคติต่อปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ต่างกันมีปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงในภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน จะเห็นว่าสาเหตุการประกอบอาชญากรรม โดยทั่วไปมีสาเหตุมาจากปัจจัยต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อการประกอบอาชญากรรม ได้แก่ สภาพทางด้านร่างกายและจิตใจ สภาพทางสังคมและสิ่งแวดล้อมรอบตัว ซึ่งมีอิทธิพลหรือแนวโน้มให้มนุษย์ประกอบอาชญากรรม สอดคล้องกับ โสภา ชูพิกุลชัย⁸ ที่กล่าวว่า บรรดาสาเหตุต่างๆ ที่ทำให้บุคคลประกอบอาชญากรรม แม้ปัจจัยทางสังคมและสิ่งแวดล้อมนับว่ามีอิทธิพลต่อมนุษย์มาก เพราะจะค่อยๆ ซึมเข้าปปรุงแต่งลักษณะจิตใจ อารมณ์ และทัศนคติ ซึ่งแสดงออกในรูปบุคลิกภาพ ทำให้มีแนวโน้มตามหรือฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของสังคม จนถึงระดับนำไปสู่การประกอบอาชญากรรมได้ง่าย แต่ก็ต้องประกอบกับการมีปัจจัยสนับสนุน คือ โอกาสและสถานการณ์อำนวย

⁸ โสภา ชูพิกุลชัย. ส.ด.

อภิปรายผล

ปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิง

ปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก จะเห็นว่าสอดคล้องกับ โสภา ชูพิกุลชัย^๑ ที่กล่าวถึง การเกิดอาชญากรรมว่าเกิดขึ้นเนื่องจากสภาพการณ์ต่างๆ ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม สถานภาพและชนชั้นทางสังคมของบุคคล ซึ่งเป็นเครื่องกำหนดความโน้มเอียงในการกระทำความผิด อันเป็นผลที่ได้จากการศึกษาทางสังคมและวัฒนธรรม และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ด้านสังคม เป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมาด้านค่านิยมวัฒนธรรม และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ด้านสิ่งแวดล้อม ตามลำดับ ผู้วิจัยมีประเด็นในการอภิปรายปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงในแต่ละด้าน ดังนี้

ปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิง ด้านสังคมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด จะเห็นว่าสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว คนในสังคมจึงมีการปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งบางครั้งบุคคลก็ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ทันกับโครงสร้างทางสังคมที่เปลี่ยนแปลง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคมของบุคคลประสบกับปัญหา ซึ่งการที่การขัดเกลาทางสังคมเป็นสิ่งสำคัญต่อบุคลิกภาพและการแสดงพฤติกรรมของแต่ละบุคคล หากบุคคลไม่ได้รับการอบรมขัดเกลาก็ยากที่จะมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้ หากบุคคลได้รับการอบรมขัดเกลาที่ไม่เหมาะสม หรือขาดการดูแลเอาใจใส่อย่างเพียงพอ โดยเฉพาะในวัยเด็ก เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่อาจแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม และนำมาสู่ปัญหาอาชญากรรมได้ในที่สุด สอดคล้อง

^๑ โสภา ชูพิกุลชัย. ส.ค.

กับ สุพัตรา สุภาพ¹⁰ ที่กล่าวถึง การขัดเกลาทางสังคมว่าเป็นการพัฒนาบุคลิกภาพ สังคมจะกำหนดรูปแบบ และหล่อหลอมบุคลิกภาพของตนให้เป็นไปตามที่สังคมต้องการ โดยผ่านทางสถาบันพื้นฐาน คือ ครอบครัว เป็นอันดับแรก สังคมจะมีส่วนสร้างความสำนึก ความประทับใจ คุณค่าทางวัฒนธรรม และแบบแผนพฤติกรรมต่างๆ เพื่อให้บุคคลเป็นสมาชิกของสังคมอย่างแท้จริง โดยเห็นด้วยกับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงเกิดจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคมเมืองที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว เป็นอันดับที่หนึ่ง ส่วนเห็นด้วยเกี่ยวกับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงเกิดจากปัญหาครอบครัวแตกแยก เป็นอันดับสุดท้าย

ปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิง ด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก จะเห็นว่ากับข่มขืนเป็นอีกภัยหนึ่งที่เกิดขึ้นมากที่สุด และเป็นเรื่องที่ทำให้ผู้หญิงรู้สึกขมขื่นมากที่สุด เนื่องจากปัจจุบันแฟชั่นการแต่งกายของผู้หญิงนั้นค่อนข้างจะเปิดเผย เห็นสัดส่วนและผิวหนังมากขึ้น ประกอบกับการแพร่ขยายของสุรา ยาเสพติด และสื่อลามกในรูปแบบต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งเร้า กระตุ้นให้เกิดปัญหาอาชญากรรมทางเพศมากขึ้น สำหรับผู้หญิงที่มีความเสี่ยงสูงที่จะถูกข่มขืน คือ กลุ่มเด็กหญิงอายุระหว่าง 11-15 ปี โดยคนใกล้ชิดตัว และเกิดในสถานที่เปลี่ยว สอดคล้องกับวิรญา ปลั่งศรีสกุล¹¹ ที่กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดอาชญากรรมทางเพศปัจจัยหนึ่ง คือ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องโอกาสของอาชญากรและกับผู้หญิงเอง สำหรับกรณีอาชญากรรมทางเพศรูปแบบของข่มขืนนั้นมีบุคคลจำนวนไม่น้อยที่มีความเห็นว่าปัจจัยที่ตัวผู้หญิงก็เป็นสาเหตุหนึ่งของปัญหา โดยเกิดจากการที่หญิงแต่งกายไม่ระมัดระวังนำไปในลักษณะยั่วยวนเป็นที่สะดุดตาแก่ผู้พบเห็น แต่ก็มีผู้มีความเห็นแย้งว่า หากพิจารณากันอย่างลึกซึ้งแล้วจะเห็นว่า การแต่งกาย

¹⁰ สุพัตรา สุภาพ. เทคนิคการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพยุคใหม่: เน้นพฤติกรรมมนุษย์. 2536. หน้า 45.

¹¹ วิรญา ปลั่งศรีสกุล. บทบาทของพนักงานสอบสวนหญิงในการสอบสวนคดีข่มขืนกระทำชำเรา: ศึกษาเฉพาะกรณีทัศนคติของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม. 2539. หน้า 13.

เป็นเพียงภาวะภายนอกที่มีผลต่อความคิดของอาชญากร เรื่องโอกาสเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การก่ออาชญากรรมนั้นบรรลุผล ซึ่งหมายถึงเวลาและสถานที่ที่ที่น่าจนให้ก่ออาชญากรรมทางเพศได้ ซึ่งอาชญากรจะใช้โอกาสเหล่านี้ในการกระทำผิด โดยเห็นด้วยเกี่ยวกับ การเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิง มักจะเกิดในที่เปลี่ยว เป็นอันดับที่หนึ่ง ส่วนเห็นด้วยเกี่ยวกับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิง มักจะเกิดในบริเวณตลาดนัดหรือตลาดสด เป็นอันดับสุดท้าย

ปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิง ด้านค่านิยมวัฒนธรรมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด จะเห็นว่าปัจจุบันลักษณะการแต่งกายของผู้หญิงมีการเปิดเผยมากขึ้น ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากการเปิดรับข้อมูลผ่านสื่อมวลชน การนำรูปแบบ การแต่งกายจากต่างประเทศ หรือรูปแบบที่ดารา นักร้อง ผู้มีชื่อเสียงสวมใส่มาสวมใส่เลียนแบบ ซึ่งบางครั้งเสื้อผ้าบางชุดเป็นชุดที่ไม่เหมาะสมกับการใช้ในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับจำนง อติวัฒน์สิทธิ์ และคณะ¹² และสุพัตรา สุภาพ¹³ กล่าวว่า สื่อมวลชนมีผลต่อการรับรู้ และเรียนรู้ของบุคคลอย่างกว้างขวาง และรวดเร็ว ทำให้บุคคลได้รับค่านิยม และวิธีการปฏิบัติทั้งในด้านบวกและด้านลบมากขึ้น สื่อมวลชนจะมีอิทธิพลต่อบุคคลมากน้อยเพียงไร ขึ้นอยู่กับทัศนคติของแต่ละบุคคล และแนวโน้มต่อสิ่งที่ได้รับอย่างไร โดยเห็นด้วยเกี่ยวกับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงเกิดจากการแต่งกายที่ไม่มิดชิด เป็นอันดับที่หนึ่ง ส่วนเห็นด้วยเกี่ยวกับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงเกิดจากค่านิยมทางเพศจากต่างประเทศ เช่น วัฒนธรรมทางเพศแบบญี่ปุ่น และตะวันตก เป็นอันดับสุดท้าย

¹² จำนง อติวัฒน์สิทธิ์ และคณะ. สังคมวิทยา. 2532. หน้า 51.

¹³ สุพัตรา สุภาพ. ล.ด. หน้า 51.

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1) ปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิง ด้านสังคม จากผลการวิจัยที่พบว่า เจ้าหน้าที่เห็นด้วยมากที่สุดเกี่ยวกับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงเกิดจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคมเมืองที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว เป็นอันดับที่หนึ่ง ควรมีการบูรณาการ งานเฝ้าระวังทางสังคมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเฝ้าระวังปัญหาทางสังคมอย่างเป็นระบบ มีการกำหนดนโยบาย กลยุทธ์ และแผนงานสร้างทัศนคติต่อ การร่วมกันแก้ไขปัญหาสังคมให้กับประชาชนอย่างต่อเนื่อง

2) ปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิง ด้านสิ่งแวดล้อม จากผลการศึกษาที่พบว่า เจ้าหน้าที่เห็นด้วยมากที่สุดเกี่ยวกับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิง มักจะเกิดในที่เปลี่ยว เป็นอันดับที่หนึ่ง จึงควรปรับสภาพแวดล้อมของพื้นที่ต่างๆ ให้มีพื้นที่เสี่ยงภัยน้อยที่สุด มีการติดตั้งและบำรุงรักษาไฟฟ้า และแสงสว่างข้างทางให้สามารถใช้งานได้ มีการกำหนดจุดตรวจสำหรับบริเวณที่มีความเสี่ยงและมีความถี่ในการเกิดอาชญากรรมสูง

3) ปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิง ด้านค่านิยมวัฒนธรรม จากผลการศึกษาที่พบว่า เจ้าหน้าที่เห็นด้วยมากที่สุดเกี่ยวกับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงเกิดจากการแต่งกายที่ไม่มิดชิด เป็นอันดับที่หนึ่ง จึงควรสร้างค่านิยมในการแต่งกายให้รู้ว่าเสื้อผ้าแบบใดควรใส่ในสถานที่ หรือโอกาสใด และเมื่อไม่ได้อยู่ภายในสถานที่หรือโอกาสนั้นควรมีการแต่งกายเพื่อป้องกันตัวเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเป้าสายตา อย่างไรก็ตาม รวมถึงการสร้างวุฒิภาวะในการควบคุมตนเองให้เกิดขึ้นผู้ชายว่าแม้ว่าในที่สุดแล้วตนเองมีโอกาสที่เอื้ออำนวยให้เกิดการกระทำผิด แต่ควรที่จะควบคุมจิตใจตนเองได้ มีความนึกคิด นึกถึงความยุ่งยากเดือดร้อน อันเป็นผลที่ตามมาภายหลัง หรือเพียงแต่นึกถึงความรู้สึกของผู้หญิงที่ตกเป็นเหยื่อ ด้วย

การเอาใจเขามาใส่ใจเราว่าเหยื่อจะรู้สึกอย่างไรต่อสภากาการณ์ที่เกิดขึ้นมากกว่าการแสดงพฤติกรรมไปตามความเคยชิน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านอาชญากรรมทางเพศ
- 2) ควรศึกษาแนวทางการป้องกันปัญหาอาชญากรรมทางเพศของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

รายการอ้างอิง

- จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. ปัจจัยที่มีความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงไทย: รายงานผลการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- จำนง อติวัฒน์สิทธิ์ และคณะ. สังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2532.
- แดนไทย ปลั่งดี. ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดต่อเด็ก เยาวชน และสตรี: ศึกษาเฉพาะกรณีการค้ามนุษย์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารงานยุติธรรม, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2549.
- วรรรยา เทียนดี. การศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้หญิงของข้าราชการตำรวจเพศชายในเขตจังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ, 2547.
- วิรญา ปลั่งศรีสกุล. บทบาทของพนักงานสอบสวนหญิงในการสอบสวนคดีข่มขืนกระทำชำเรา: ศึกษาเฉพาะกรณีที่คณะของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.
- สุพัตรา สุภาพ. เทคนิคการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพยุคใหม่: เน้นพฤติกรรมมนุษย์. กรุงเทพมหานคร: ธรรมนิติ, 2536.
- ไสภา ชูพิกุลชัย. ความรู้เบื้องต้นทางบุคลิกภาพอันมีแนวโน้มต่อการประกอบอาชญากรรมในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2532.